

Sprawa C-234/24**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

27 marca 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

27 marca 2024 r.

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym:

Brose Prievidza spol.

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym:Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika”
– Sofia**Przedmiot postępowania głównego**

Przedmiotem skargi kasacyjnej jest wyrok Administratiwen syd Sofija-grad (sądu administracyjnego dla miasta Sofia) nr 4639 z dnia 11.7.2023 R. wydany w sprawie administracyjnej nr 10613/2022 r., w którym oddalono skargę wniesioną przez spółkę Brose Prievidza na decyzję w sprawie potrącenia i zwrotu nr P-22221122043497–004–001 z dnia 15.7.2022 R., utrzymaną w mocy decyzją nr 1568 z dnia 3.10.2022 R. wydaną przez Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” – Sofia (dyrektora dyrekcji „Odwołania oraz praktyka podatkowa i z zakresu zabezpieczenia społecznego” w mieście Sofia pri Centralno uprawlenie na Nacionaľna agencija za prichodite (centralnym zarządzie narodowej agencji ds. przychodów skarbowych i z tytułu składek zabezpieczenia społecznego), w której odmówiono zwrotu zapłaconego VAT w wysokości 24 251,92 BGN za okres od dnia 1.1.2021 R. do dnia 31.12.2021 R., wskazanego w fakturze nr 703047/07.6.2021 R. wystawionej stronie skarżącej przez zarejestrowaną na podstawie Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost w Bułgarii spółkę BROSE FAHRZEUGTEILE SE & Co. KG Coburg (Barroso

Coburg), której przedmiotem jest sprzedaż wyposażenia narzędziowego [narzędzi, sprzętu (toolingu)] – „Zespół wrzecion zgodnie z załącznikiem S-T 08-P-9965 Automatyczny uchwyt detalu w systemie spawania”.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii; art. 267 [Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej].

Pytanie prejudycjalne

Czy istnieje prawo do zwrotu – na podstawie dyrektywy [Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim] – zapłaconego podatku VAT, zadeklarowane przez odbiorcę dostawy sprzętu (toolingu), gdy przedmiot dostawy nie opuścił terytorium państwa członkowskiego dostawcy, a dostawa sprzętu (toolingu) została sztucznie podzielona pomiędzy wewnątrzspółnotowe dostawy towarów na rzecz tego samego odbiorcy, wytworzonych za pomocą tego sprzętu?

Przepisy i orzecznictwo Unii

Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej: art. 138 ust. 1 lit. a) i b), art. 168–171;

Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim: art. 3, 4;

Wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej: z dnia 25 lutego 1999 r., *Card Protection Plan*, C-349/96, ECLI:EU:C:1999:93; z dnia 27 października 2005 r., *Levob Verzekeringen i OV Bank*, C-41/04, ECLI:EU:C:2005:49; z dnia 21 lutego 2008 r., *Part Service*, C-425/06, ECLI:EU:C:2008:108; z dnia 21 października 2021 r., *Wilo Salmson France*, C-80/20, ECLI:EU:C:2021:870.

Przepisy prawa krajowego

Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (ustawa o podatku od wartości dodanej, zwana dalej „ZDDS”), w mocy od dnia 1.1.2007 R.: art. 53 ust. 1–3, art. 68 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 1 i 2, art. 81 ust. 1 i 2, art. 128;

Naredba nr N-9 ot 16.12.2009 g. za wyzstanowjawaneto na danyka wyrchu dobawenata stojnost na danyczno zadyłżeni lica, neustanoweni w dyrżawata czlenka po wyzstanowjawaneto, no ustanoweni w druga dyrżawa czlenka na

Ewropejskija syjuz (rozporządzenie nr N-9 z dnia 16.12.2009 R. w sprawie zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (zwane dalej „naredba nr N-9”): art. 1 ust. 1 i 2, art. 2 ust. 1.

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania

- 1 Brose Prievidza jest spółką, która została utworzona, zarejestrowana do celów VAT i ma siedzibę w Republice Słowackiej. Jest ona producentem regulatorów do okien, modułów drzwi i podnośników. Spółka ta nabyła składniki do prowadzenia swojej działalności od bułgarskiej spółki „Integrated Micro-Electronics Bulgaria” EOOD (zwanej dalej „IME Bulgaria”), mającej siedzibę w mieście Botewgrad, które to składniki są przedmiotem dostaw wewnątrzspółnotowych.
- 2 IME Bulgaria otrzymała zamówienie od Brose Coburg (spółki zarejestrowanej w Niemczech, zarejestrowanej jako podatnik VAT w Niemczech i w Bułgarii, a także powiązanej z Brose Prievidza), na wytworzenie specjalnego sprzętu (toolingu) do wytwarzania komponentów dostarczanych przez stronę skarżącą.
- 3 Po wykonaniu tego zamówienia IME Bulgaria wystawiła Brose Coburg fakturę nr 4921038649 z dnia 14.5.2020 R., z bułgarskim numerem VAT odbiorcy, na kwotę 62 000 EUR bez VAT, z naliczonym VAT w wysokości 24 000 BGN. Specjalny sprzęt będący przedmiotem faktury staje się własnością klienta, lecz pozostaje u dostawcy – IME Bulgaria – który wytwarza za jego pomocą wyroby wyłącznie dla Brose Prievidza.
- 4 W dniu 7.6.2021 R. Brose Coburg przeniosła własność sprzętu na Brose Prievidza, wystawiając w związku z tym sporną fakturę nr 703047, na kwotę 62 000 EUR bez VAT, z naliczonym podatkiem w wysokości 24 251,92 BGN.
- 5 W dniu 10.3.2022 R. Brose Prievidza złożyła wniosek o zwrot zapłaconego podatku VAT wskazanego na fakturze, w wysokości 24 251,92 BGN, za okres od dnia 1.1.2021 R. do dnia 31.12.2021 R., zgodnie z dyrektywą 2008/9 i naredba nr N-9.
- 6 W zaskarżonej przed Administratiwen syd Sofija-grad decyzji w sprawie potrącenia i zwrotu oddalono żądanie Brose Prievidza, wskazując następujące uzasadnienie w pierwotnej decyzji i w utrzymującej ją w mocy decyzji Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika”: dostawa sprzętu i dostawa wyrobów końcowych stanowią jedną ekonomicznie niepodzielną dostawę, w ramach której po wytworzeniu wyrobu końcowego sprzęt (tooling) traci swoje znaczenie gospodarcze. Ponieważ wyroby końcowe wyprodukowane przez IME Bulgaria i otrzymane przez skarżącą są przedmiotem dostaw wewnątrzspółnotowych, należy w ten sam sposób traktować pomocniczą dostawę sprzętu (toolingu).

- 7 Uznano, że wystawienie faktury za dostawę sprzętu nie zmienia celu gospodarczego Brose Priedidza, polegającego na otrzymaniu komponentów będących przedmiotem dostaw wewnątrzspółnotowych. Rozpatrywane fakturowanie sprzętu znajdującego się i użytkowanego w Republice Bułgarii nie jest umową dostawy, lecz stanowi w istocie umowę o finansowanie zakupu sprzętu. Sytuacja taka ma miejsce, ponieważ brakuje kontrybucyjnego charakteru transakcji, to jest w zamian za otrzymanie i korzystanie ze sprzętu przez bułgarskiego kontrahenta nie jest należne świadczenie wzajemne. W tym względzie zagraniczny kontrahent nie jest odbiorcą, ani faktycznie nie korzysta ze sprzętu produkcyjnego, niezależnie od zapłaty ceny. Przyjęto, że nabywca jest formalnym właścicielem, ponieważ niestandardowy sprzęt jest wykorzystywany, znajduje się w posiadaniu i jest kontrolowany przez dostawcę (bułgarską spółkę – IME Bulgaria), dla celów związanych z wytwarzaniem wyrobów końcowych.
- 8 Co się tyczy postępowania, w celu oddalenia skargi wniesionej na decyzję w sprawie potrącenia i zwrotu sąd pierwszej instancji orzekł, co następuje: niezależnie od tego, że skarżąca spełniła warunki uzyskania zwrotu VAT naliczonego podatnikom mającym siedzibę i zarejestrowanym do celów VAT w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zgodnie z dyrektywą 2008/9 i art. 1 ust. 2 naredba nr N-9, przepisy te nie mają zastosowania do kwot, które stanowią nieprawidłowo naliczony VAT, w tym w odniesieniu do dokonanych dostaw wewnątrzspółnotowych.
- 9 Sąd pierwszej instancji oparł swoje stwierdzenia na wykładni dyrektywy VAT dokonanej w wyrokach Trybunału w sprawach C-349/96 i C-41/04. Administratiwen syd Sofija-grad przyjął, że – jak wskazano w tych wyrokach – transakcja, która z gospodarczego punktu widzenia składa się z jednej jedynej dostawy, nie powinna być sztucznie dzielona na części, tak aby nie naruszać funkcjonalności systemu VAT. W szczególności daną dostawę należy uznać za pomocniczą w stosunku do dostawy głównej, gdy dla klientów nie stanowi ona celu sama w sobie, lecz służy ona temu, aby mogli oni korzystać w jak najlepszych warunkach z głównej usługi dostawcy.
- 10 Administratiwen syd Sofija-grad przyjął stwierdzenie organów skarbowych, zgodnie z którym właśnie taka sytuacja ma miejsce, ponieważ dostawa sprzętu (toolingu) towarzyszy dostawom wewnątrzspółnotowym komponentów wytworzonych i dostarczanych Brose Priedidza przez IME Bulgaria. Świadczy o tym treść załączonego do akt sprawy zamówienia skierowanego do producenta narzędzi – spółki IME Bulgaria, z którego jasno wynika, że wytwarzanie sprzętu zostało zamówione przez powiązany z odbiorcą podmiot z grupy Brose jedynie i wyłącznie dla celów wytwarzania detali niezbędnych do prowadzenia działalności Brose Priedidza, przy czym wytwarzanie zarówno sprzętu, jak i detali jest dokonywane przez tego samego dostawcę – spółkę IME Bulgaria. Po jego wytworzeniu własność sprzętu produkcyjnego została kolejno przeniesiona na Brose Coburg, a przez nią na skarżącą, lecz narzędzia nie opuściły Bułgarii i są używane przez dostawcę, IME Bulgaria, jedynie i wyłącznie w celu realizacji zamówień na wytworzenie detali dla skarżącej.

- 11 Następnie wytworzenie i dostawa detali stanowią główny cel transakcji Brose Prievidza ze spółką IME Bulgaria, a dostawa sprzętu jest transakcją pomocniczą, która wspomaga wykonanie podstawowych dostaw wewnątrzspółnotowych, a po wytworzeniu wyrobów końcowych narzędzie traci swoje znaczenie gospodarcze. Dostawa pomocnicza podlega reżimowi opodatkowania dostaw głównych. Ten tryb opodatkowania opiera się na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym w określonych okolicznościach dwie lub większą liczbę formalnie odrębnych dostaw, które mogą być wykonywane oddzielnie i, w ten sposób, mogą odpowiednio być opodatkowane lub zwolnione, należy uważać za jedną transakcję – skoro nie są one od siebie niezależne. W takich przypadkach reżim podatkowy dostawy pomocniczej będzie taki sam jak reżim podatkowy dostawy głównej (stwierdzenie dokonane w wyroku wydanym w sprawie C-41/04, pkt 21). Bez znaczenia przy tym jest okoliczność, że zapłata za dostawy główne i dostawę pomocniczą nie jest łączna, a także okoliczność, że dostawcy w ramach dostaw głównych i dostawy pomocniczej są formalnie odmienni.
- 12 Przy istnieniu dokonanych dostaw wewnątrzspółnotowych wyrobów końcowych, również dostawa zafakturowanego sprzętu (toolingu) stanowi dostawę wewnątrzspółnotową, zaś biorąc pod uwagę art. 53 ust. 1 ZDDS – ma do niej zastosowanie zerowa stawka podatku. Z tego względu organy skarbowe prawidłowo przyjęły, że dostawca wskazany w spornej fakturze dotyczącej dostawy sprzętu narzędziowego nie musi naliczać podatku VAT przy uwzględnieniu dokonania dostaw wewnątrzspółnotowych wyrobów końcowych, w odniesieniu do których sprzęt ten jest używany. Z tego względu również w odniesieniu do skarżącej nie powstało prawo do zwrotu zapłaconego VAT – zgodnie z art. 1 ust. 2 naredba nr N-9/16.12.2009 R. (w którym transponowano art. 4 dyrektywy 2008/9).

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 13 W skardze kasacyjnej Brose Prievidza podnosi następujące zarzuty: sąd pierwszej instancji (Administratiwen syd Sofija-grad) bezpodstawnie przyjął tezę organów skarbowych, zgodnie z którą bezpośredni dostawca Brose Coburg niezgodnie z prawem naliczył podatek VAT w spornej fakturze. Chodziło o dostawę podlegającą opodatkowaniu, której miejsce wykonania znajduje się na terytorium kraju, ponieważ dostarczony sprzęt narzędziowy nie został przetransportowany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
- 14 Sąd pierwszej instancji uznał bez uzasadnienia, że dostawa sprzętu narzędziowego jest pomocnicza w stosunku do dostawy wytworzonych za pomocą tego sprzętu detali – przy czym detale te były przedmiotem dostaw wewnątrzspółnotowych, których odbiorcą jest spółka objęta przeprowadzoną kontrolą podatkową – ponieważ z gospodarczego punktu widzenia obie transakcje stanowią jedną dostawę, która została sztucznie podzielona. W związku z tym uwzględniono nieodnoszące się do sprawy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości wydane

w sprawach C-41/04 i C-349/96. Sąd również błędnie oparł się na uzasadnieniu wyroków Wyrchowen administratiwen syd (najwyższego sądu administracyjnego) w sprawach administracyjnych, które ostatecznie zakończyły spory dotyczące opodatkowania VAT poprzedniego dostawcy i producenta sprzętu takiego jak rozpatrywany – spółki IME Bulgaria.

- 15 Sąd pierwszej instancji nie wziął pod uwagę okoliczności, że w niniejszej sprawie IME Bulgaria przeniosła własność sprzętu na Brose Coburg, która z kolei przeniosła ją na Brose Prievidza na podstawie spornej faktury, lecz przy braku przewozu przedmiotu dostawy na terytorium Słowacji. Nie wziął on również pod uwagę okoliczności, że aby można było mówić o dostawie pomocniczej, konieczne jest, aby dostawca w ramach tych dwóch dostaw był tym samym podmiotem, czego w niniejszej sprawie brakowało.
- 16 Wreszcie brakowało również łącznej zapłaty za dostawy wyprodukowanych detali z jednej strony oraz z drugiej strony za dostawę sprzętu – jak wymaga tego art. 128 ZDDS w celu zakwalifikowania danej dostawy jako pomocniczej. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z którym łączna zapłata nie jest elementem niezbędnym do oceny pomocniczego charakteru dostawy, nie jest istotne ze względu na sposób transpozycji dyrektywy VAT, której nie można interpretować na niekorzyść podatnika.
- 17 Z naruszeniem utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Administratiwen syd Sofija-grad uznał, że rozpatrywana transakcja podlega opodatkowaniu stawką zerową, tym bardziej że zwolnienie z VAT przewidziane w art. 138 dyrektywy VAT jest prawem podatnika i nie można na niego nałożyć obowiązku skorzystania z tego prawa. Nie ma również łącznej płatności za dostawy wytworzonych detali z jednej strony i za dostawę sprzętu z drugiej strony.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 18 Sąd odsyłający uważa za zasadne ustalenia faktyczne dokonane przez sąd pierwszej instancji, zgodnie z którymi doszło do sztucznego oddzielenia dostaw komponentów do celów działalności Brose Prievidza od dostawy sprzętu (toolingu), bez którego produkcja komponentów nie jest możliwa. Stwierdzenie to opiera się na wytycznych interpretacyjnych zawartych również w pkt 56 i 57 uzasadnienia wyroku z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie C-425/06.
- 19 Zastosowane w niniejszej sprawie, wytyczne te wymagają uwzględnienia tego, co następuje: faktycznego powiązania podmiotów Brose Coburg i Brose Prievidza; okoliczności, że same dostawy od IME Bulgaria na rzecz Brose Prievidza są podzielone na części, ponieważ dostawca sprzedaje bezpośrednio skarżącej wyprodukowane komponenty, lecz sprzęt – bezwarunkowo niezbędny do ich wytworzenia – sprzedaje Brose Prievidza za pośrednictwem podmiotu powiązanego z odbiorcą; tego że rozpatrywana odrębnie, dostawa toolingu wydaje się pozbawiona logiki gospodarczej, ponieważ sprzęt pozostaje u dostawcy, IME

Bulgaria, a bez niego niemożliwe jest wytwarzanie komponentów dostarczanych w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych do Brose Prievidza.

- 20 Zdaniem sądu odsyłającego nie podniesiono ani nie wykazano, że jedynym celem podziału dostaw jest uzyskanie korzyści podatkowej dla Brose Prievidza, ani na czym polega ewentualnie taka korzyść.
- 21 Biorąc pod uwagę, że kwestią sporną w sprawie jest to, czy Brose Coburg prawidłowo naliczyła podatek na fakturze dotyczącej dostawy toolingu i czy ostatecznie Brose Prievidza ma prawo do zwrotu VAT zapłaconego z tytułu dostawy, w trybie dyrektywy 2008/9, sąd odsyłający stwierdza, co następuje.
- 22 Z jednej strony, jak również przyjął Administratiwen syd Sofija-grad, zgodnie z art. 1 ust. 2 naredba nr N-9, który transponuje art. 4 lit. b) dyrektywy 2008/9, dyrektywa (odpowiednio naredba) nie ma zastosowania do kwot VAT zafakturowanych w odniesieniu do dostaw towarów, których dostawa jest zwolniona lub może być zwolniona zgodnie z art. 138 lub art. 146 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE.
- 23 Przede wszystkim jest sporne, czy dostawa pomocnicza sprzętu (toolingu) może zostać zakwalifikowana jako zwolniona z podatku lub taka, która może być zwolniona, jeżeli jej przedmiot z pewnością nie opuścił terytorium państwa dostawcy.
- 24 Ustalono również, że istnieje orzecznictwo Wyrchowen administratiwen syd (przywołane również przez Administratiwen syd Sofija-grad), w którym ostatecznie zamknięto spory dotyczące opodatkowania VAT poprzedniego dostawcy i producenta sprzętu takiego jak rozpatrywany – spółki IME Bulgaria. Zgodnie z uzasadnieniem tych wyroków dostawy sprzętu takie jak rozpatrywana są pomocnicze w stosunku do dostaw wewnątrzspółnotowych wytworzonych za pomocą tego sprzętu detali, w związku z czym podlegają opodatkowaniu stawką zerową. Uzasadnienie to opiera się również na wykładni dyrektywy VAT w sprawach C-425/06, pkt 48, C-349/96, pkt 26, i C-41/04.
- 25 Istnieje również orzecznictwo Wyrchowen administratiwen syd w przypadkach podobnych do niniejszej sprawy, zgodnie z którym spółka mająca siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, będąca odbiorcą toolingu, nie ma prawa do zwrotu w Bułgarii, na podstawie dyrektywy 2008/9, podatku VAT zapłaconego za nabycie sprzętu, ponieważ dostawy sprzętu (toolingu) są pomocnicze w stosunku do dostaw wewnątrzspółnotowych wytworzonych za pomocą tego sprzętu detali, dostarczanych tej samej spółce. Z faktycznego punktu widzenia różnica w porównaniu z niniejszą sprawą polega wyłącznie na okoliczności, że nie ma spółki pośredniczącej przy przeniesieniu własności sprzętu, a własność tego sprzętu zostaje przeniesiona bezpośrednio od jego producenta na spółkę, która złożyła wniosek o zwrot, i która jest również odbiorcą wytworzonych detali.

- 26 Gdyby przyjąć logikę, zgodnie z którą w przypadku sztucznie podzielonych dostaw powinny one korzystać z jednego reżimu podatkowego – czyli reżimu dostawy głównej, wówczas dostawa sprzętu (toolingu) powinna być opodatkowana stawką zerową, tak jak dostawy komponentów wytworzonych przy użyciu tego sprzętu. W tych okolicznościach, zgodnie z transponowanym przepisem dyrektywy 2008/9, Brose Priedvidza nie będzie mieć prawa do zwrotu podatku VAT zapłaconego w odniesieniu do dostawy sprzętu, jak orzekł sąd pierwszej instancji.
- 27 Zdaniem sądu odsyłającego kwestia, czy rezultat ten jest faktycznie zgodny z prawem Unii w niniejszej sprawie, wydaje się niepewna, biorąc pod uwagę wykładnię dyrektywy VAT dokonaną w wyroku wydanym przez Trybunał w sprawie C-80/20. W postępowaniu głównym w tej sprawie spór dotyczył prawa do zwrotu, na podstawie dyrektywy 2008/9, VAT zapłaconego w związku z dostawą sprzętu (toolingu), na które powołał się odbiorca mający siedzibę we Francji, który był również odbiorcą w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych towarów wytworzonych za pomocą tego samego sprzętu przez dostawcę tego sprzętu, zarejestrowanego do celów VAT i mającego siedzibę w Rumunii. Podobnie jak w niniejszej sprawie przedmiot rozpatrywanej dostawy sprzętu (toolingu) nie opuścił terytorium państwa dostawcy, a wytworzone za pomocą sprzętu towary były przedmiotem dostaw wewnątrzspółnotowych.
- 28 Mimo że w owej sprawie przed Trybunałem zadane pytania prejudycjalne i otrzymane odpowiedzi dotyczyły warunków wykonania prawa do zwrotu na podstawie dyrektywy 2008/9, wydaje się, że istnienie takiego prawa w przypadku podobnym do niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości.
- 29 Sąd odsyłający wskazuje, że strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym zasadnie podnosi, że postępowania główne w sprawach C-41/04, C-572/07 i C-392/11 różnią się od niniejszej sprawy tym, że dostawy określone jako pomocnicze są wykonywane między tymi samymi stronami. Jego zdaniem to samo dotyczy postępowania głównego w sprawie C-80/20, w której producent sprzętu (toolingu) i wyprodukowanych za pomocą tego sprzętu detali bezpośrednio dostarczał również sprzęt i detale podmiotowi mającemu siedzibę poza Rumunią, który wniósł o zwrot VAT związanego z nabyciem tego sprzętu. Z drugiej strony w sprawie C-425/06, a także w niniejszej sprawie, istnieją różni dostawcy i jeden odbiorca w ramach dostaw, lecz ewentualne rozdzielenie dostaw było związane z nadużyciem podatkowym – co w niniejszej sprawie ani nie zostało podniesione, ani nie zostało wykazane.
- 30 W świetle powyższych rozważań sąd odsyłający zawiesza postępowanie kasacyjne i kieruje do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.